

idet den ærede Ordfører udtalte, at Vedtagelsen af dette Forslag paa Finantsloven var kun en Formalitet, som ingen Betydning havde, og den høitærede Minister foiede til, at det var en ligegyldig Sag, enten det blev bevilget eller ikke — saaledes omtrent opfattede jeg hans Ord. Det forekommer mig imidlertid, at en saadan Opfattelse af den bevilgende Magts Myndighed er aldeles forkert, og at der fra Folkethingets Side maa gjøres en anden Betragtning heraf gjældende. Jeg kan ikke anerkjende, at Rigsdagen kan blive stillet overfor noget Bevillingsspørgsmaal paa den Maade, at Bevilling eller Ikke-Bevilling skulde være en Formalitet eller en ligegyldig Sag, ikke heller stillet overfor Bevillingsspørgsmaal paa den Maade, at det skulde være Nødvendighed at bevilge. Jeg maa end yderligere sige til, at dersom denne Post paa Finantsloven slet og ret blev negtet, er det min Opfattelse af Spørgsmaalet, at dermed var denne Sag afgjort, men ganske vist vare vi dermed førte i en Kollision, som jeg for mit Vedkommende i høi Grad maatte beklage.

Med den høitærede Formands Tilladelse maa jeg komme lidt længere ind paa dette Spørgsmaal og derved berøre det lille Forslag, som jeg med nogle andre Medlemmer af Finantsudvalget har tilladt mig at indbringe her i Thinget, idet det staar i saa noie Forbindelse med dette Bevillingspunkt, at disse to Ting ikke godt kunne holdes ude fra hinanden. Jeg skal da minde om denne Sags Gang, og hvorledes den er bleven til fra iforffjor. Det vil jo være i det høie Things Grundring, at Lønningssloven af 26de Marts 1870 fastsætter visse Bestemmelser for Afløsning af Sædomsfrivningstillæget for samtlige Embedsmænd, idet dens § 9 bestemmer, at dette Sædomsfrivningstillæg skal afløses af et Lønningstillæg, og derefter dens § 10 bestemmer, at, hvad en Embedsmand har havt som Lønningstillæg eller Tillæg af hvilken som helst Art, beholder han som personligt Tillæg, naar en kommende Lønningsslov forandrer Lønningssforholdene for det Embede, han beklæder. Imidlertid udkom Finantsloven, som bestandig har været ene gjældende Lønningsslov for de omhandlede Embedsmænd, for det Aar først

den 28de Mai, og dens Lønningssbestemmelser for Theatrets Vedkommende traadte i Kraft den 1ste Juli. Et Forslag om at gjøre Finantslovens Bestemmelser ubelukkende gjældende for disse Embedsmænd fra 1ste April 1870 fremkom da i Landsthinget, men blev her i Folkethinget forkastet, idet det negtedes Overgang fra 2den til 3die Behandling, støttet derpaa, at der tilkom disse Embedsmænd et Lønningstillæg, gjældende fra 1ste April, i Kraft af Lønningssloven af 26de Marts, indtil den 1ste Juli, da de Bestemmelser traadte i Kraft paa Finantsloven, som vare Lønningssbestemmelser for de Embedsmænd, der her omhandles, idet man ikke vilde frakjende disse Embedsmænd, hvad man maatte anerkjende tilkom dem, nemlig dette Fjerdingaars Lønningstillæg. Imidlertid blev Sagen gjort til Gjenstand for Rettergang, og som det vil være det høie Thing bekjendt, er Høiesteretsdommen falden under 14de December f. A., som tilkjender disse Embedsmænd dette Lønningstillæg i Kraft af § 10 i den almindelige Lønningsslov, som bestemmer, at, hvad en Embedsmand tidligere har havt som Lønningstillæg, skal han beholde, naar en ny Lønningsslov forandrer disse Lønningssforhold for det Embede, han beklæder. Anerkjender man altsaa, at Finantsloven forandrede disse Lønningssbestemmelser for de her omhandlede Embedsmænd, saa var det rigtigt at sige som saa: De skulle da beholde det som et personligt Tillæg for deres Embedstid. Denne Betragtning har jeg forsaavidt ikke Andet end kunnet give Medhold, støttet paa den Motivering, og derfor har det været mit og flere Medlemmers Ønske at løse denne Sag paa den Maade, at den Grund, hvorpaa dette Lønningstillæg er blevet dem tilkjendt som et personligt Tillæg, falder bort fra 1ste April 1872, hvorved altsaa Sagen maa skjønnes at være løst. Idet altsaa dette lille Lovforslag gaar jevnfides med Finantsloven, er det min Opfattelse af Sagen, at det er den rette Maade at komme ud af en Vanskelighed, som ellers vilde være i høi Grad beklagelig. Jeg vil anbefale det høie Thing at stemme imod Bevillingen paa Finantsloven af disse 6,000 Rd., idet jeg haaber, at Folkethingets Afstemning i denne Sag da fra